

μη μου κάνης τόν κουτό,
μη μου κάνης τόν μαρζόλο.

Τι γυρεύεις απ'αυτά,
τι γυρεύεις κι' απ'έκεινα,
που δὲν ἔχου, τσακκίνα,
μήτε γιὰ φοιά λεφτά;

Εὐ μ' ἔλθεις καὶ κορονάκιμα
λὲς πὸς πάσαις, λὲς πὸς ρέβεις,
κι' ὅμως πάντα ρεπανάξια
γιὰ τὴν οὐρεὶ γυρεύεις.

"Ἄστα τὰ κουβαρνατλήκια
καὶ μὴν κάνης χωρατάδες...
μὴ ζητήεις φαρδιά μανίκια,
τὰ φοροῦν οἱ Δεσποτάδες.

Δίχως νάχης τὸν ἀργύρη
τι γυρεύεις πανηγύρι;
Ζήτησε μὲ τὸ κουτί,
πάντα θὰ βρεθοῦν κουτοὶ
νὰ μᾶς δώσουν κἄτι τι.

**Τὸ πᾶν εὐθύμια
καὶ θαλίεις καμμάια.**

Φ. α. - Ἄδελφέ μου Περικλέω, σὴν Ἀποκρηὰ μας πῆδα
μὲ κινδῶρα τοῦ Μενίππου καὶ μ' αὐτὴ καθὼς τοῦ Μῆδα.

Μὰς σὲ χρόνια τὰ ζερά,
ποῦ γινήκανε μπακίρα
τὰ γκαδά μας, ὁρὲ μπῆρο.

Τὴν περνοῦμα μὲ χαρὰ
μὲ τὴν εὐθυμὴ τὴν χῆρα
καὶ τὸν εὐθυμὸ τὸν χῆρο.

Ἐμμακαράδες, ὅπου λὲν πὸς πάσαις ἀστία
κι' ἄλλο ζητοῦν κεφάλι...

Ἰδουλεύεται, ποῦ σφίγγονται νὰ κἄνουν ἀπαρτία
μὲς στὸ Κερνοβάδι,

Περόπια καὶ θαύματα σὲ κρότος τῆς ἀδικίας,
δικαιοσύνης, τάξεις, καὶ τόσες ἀσφαλίας.

Ἐπὶ κρότος!... ἀρετῆς καὶ νόμου Σενατόριον...
κατὰ Σηρᾶν καὶ θάλασσαν κλοπῆ καὶ λαθρεμπόριον.
Υπερ τῶν ὑπερ πίστεως πεισόντων καὶ πατριδῶς
κατὰ Σηρᾶν καὶ θάλασσαν ἐπάνω τῆς ἀπίδος,
κι' ὑπερ τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ κατὰ τὴν εὐλαφάντων
καὶ μὲ μουντζούρας τηχηνοῦ τοῦς βλάκας εὐλαφάντων.

Τούτων τὸν βλάκα κῆταξες κι' ἔκεινον τὸν γαδά...
λέει πὸς τοὐκλεψᾶν τὰ ζᾶ κι' ἔκειν ἔκείνος ζῶ.

Βλέπεις αὐτὸν τὸν μασκαρά,
ποῦ τραγουδεὶ λυπητέρ;

Τοῦ κλέψαν τὸν τράγο τοῦ σὲ ντάλα μεσημέρι,
ὅμως ἢ χῆρα τῶν χορῶν, ποῦ κι' ἀπὸ μάρμα ζῆρε,
τοῦ λέει: γιὰ τὸν τράγο σου καὶ μὲ μὴν ἔχης τόσο,
κι' ἔγὼ σὲ τράγο ζηλεύω θὰ οἱ μεταμορφώσω.

Ἄκουσε δικαιοσύνης εὐλογημένης ἄμματα
πὸς συμφορίας ληστρικές κἄνουν καὶ τὰ ποσάματα
γιὰ νὰ συλλαβῶν τοὺς ληστές, μὰ καὶ σ' ἔκειν ἄρτια
τὸ ρεμκαλὲ τὸ ἔβνομασὸ κι' ἢ κἄτι καὶ τὸ φῶς.

Κι' ἀμέσως στέλλουν δεύτερα νὰ πῆσουν τὰ πρῶτα,
μὰ λένε καὶ τὰ δεύτερα: μουντζῆς, σὲ καθιστώτα.
Καὶ πᾶνε τρίτα, τέταρτα, καὶ πέμπτα πρὸ μεγάλα,
ὅταν κι' ἔκεινα γίνονται μὲ συντροφιά μὲ τᾶλλα.

Κι' ἕνα λημέρι ληστρικό κυτῶτω πέρα πέρα
τὴν τῶν κλεφτῶν κι' ἀρματολῶν πανόμηνητον μητέρα,
ἢ δὲ ληστεία φανερά σὲ κρότος περνοῦντες,
κι' ἕνας σὲ τὸν ἄλλο ρίχνεται, κι' ἕνας τὸν ἄλλο γδῶνε.

Ἄς πάραργον δὲν κρινεται, τυχαῖον κι' ἐπιπόλαιον,
κι' ἄλλος ἄμποι σὸν τὸν κλεινὸν
ληστές γεραίρει τῶν βουῶν,
μὰ καὶ ληστές τῶν πόλεων.

Ἐὶ Κομητάς Ἀποκρηὰς... πᾶνε νὰ γίνης τάπα...
Ἐπείρμασμένοι λησταιχοὶ μὲ φῶσι καὶ μὲ κἄτι,
καὶ λησταιχοὶ πανευγενεῖς
μὲ γάντα καὶ μὲ φράσκο,
ποῦ ταπεινὰ τοὺς προσκυνεῖς
καὶ σὲ, καταργαίκο.

Ἐμμακαράδες τῶν Ρωμηῶν, ὅπου κολλοῦν ἐκδέρνον
σὲ ράχη κἄτι κουραλή...
τόκοφε λάσκη κι' ἢ Βουλή,
ποῦ τοῦ Φλεδάρη φήμιος τὸ δωδεκατημόριον.

Τώρα τῆς Ἀποκρηὰς,
ποῦ χορεύουν κι' ἢ γραιφίς,
ἔφανε σακκί γαμάτα
νομοσχέδια βαρβάτα,
μὰ τὰ πῆραν κἄτι τίσιον κι' ἔργων οἱ σεβαστοὶ
λέγωντας πὸς θὰ τὰ φέρουν μὲσ' αὐτὴ Σαρακοστή.

Γδῶσου, Περικλή, καὶ γδῶσε,
μὴ τὸ κρέας σου διαγκνῆς,
γιὰ τὸ γλέντι νὰ φορῆς.

II — Πάλι μεθύσιμος εἶσαι
καὶ τὸν πατριώτη κἄνεις...
τί στυλήρι ποῦ θὰ φῆς.

**Ἡ ψυχὴ μου θρηνηθεῖ
τοῦ Ἐπεροῦρη τοῦ πατέρι.**

Ἐπῆρε Χάρος ἀκαρδῶς καὶ τὸ βαπτισμά μου,
ἔπῆρε τὸ λεβεντόπαιδο, ποῦ τᾶχα σὸν δικὸ μου.

Χάρος πνοή φαρμάκιος τὸ καθαρὸ τᾶγερ;
καὶ πνιγῆ ὑπερπίστιος οἱ λεβεντίας ἀθάνα...
δὲν θὰ τὸ βλέπε νάρχεται νὰ μοῦ φιλή τὸ χέρι
μὲ τὴν στολή τὴν ναυτικὴ καὶ τὴν χρυσὴ κορῶν.

Τὸ βάπτισμα τὸ μύρωσα, καὶ τότε παλληκῆρι,
γιὰ νὰ χαθῆ σὲ τὴν ἀθῆνη, σὴν κρότη τοῦ τῆ χῆρα.
Μὰ μὲς σὲ τὴν ἔλθῃ τὴν βροσὴ
θᾶμα κρυφὴ παρηγοριὰ
πὸς δάρχεται σὲ τὸν ὄνειο μου μὲ τῆς ἀδῆς τ' ἀστῆρι
νὰ τοῦ φιλῶ τὸ μᾶτιπο, μὰ ποῦ φιλῶ τὸ χέρι.

Μὰ καὶ κρηναῖος πικελίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Σουδικὴ Γυμναστικὴ τοῦ Γιάγκου τοῦ Χρυσαφῆ,
ποῦ μ' ἐδουλεύθητον σπουδῆν κι' ἐμβεθεῖσαι συγγραφεῖ,
διδίλων περιποδοῦσαστον ἀπὸ τὰ κορυφῆα
πολλὰ διδάσκον ἀθλητάς καὶ γυμναστές δοκίμους,
κι' ἔβαρτερον περιποῦσιν τιμῆν σὲ τὴν συγγραφίαν,
ποῦ κόπους ἐκπέσιαι πολλούς καὶ φιλοσίμους.